

C3.5 Cuantificarea Bohr-de Broglie a atomului de H

$$\begin{cases} \Delta x = \Delta r = 2\pi r \\ \Delta p = p/n = \begin{cases} 0 & \dots n \rightarrow \infty \dots \text{frontiera atomica} \\ \infty & \dots n \rightarrow 0 \dots \text{centrul atomic} \end{cases} \end{cases}$$

Considerând atomul de Hidrogen ca modelul (simplu) al mișcării circulare a electronului în jurul nucleului, variația de coordonată (circulară) și de impuls (radial)

$$rp = \hbar n, n = 1, 2, \dots$$

înregistrate de electron se scriu corespunzător, generând prin combinarea în relația de tip Heisenberg-de Broglie (din lecția

$$E = T(p) + V(r)$$

C.3.4) condiția de cuantificare specifică, unde s-a considerat (ab

$$= \frac{p^2}{2m_0} - \frac{Ze_0^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r}$$

initio) o discretizare peste mulțimea numerelor naturale, precum în cazul cuantificării Planck, excluzându-se valoarea zero (colapsul atomic). În aceste condiții, pentru mișcarea electronului în câmp

$$= \frac{p^2}{2m_0} - \frac{Ze_0^2}{4\pi\epsilon_0 \hbar} \frac{p}{n}$$

central (potențial Coulombian) energia totală se scrie succesiv în termenii de impuls asociat. Această energie își realizează starea de echilibru dinamic (bilanț energetic de sarcină optim) prin

$$\left(\frac{\partial E}{\partial p} \right)_{\text{optim}} = 0$$

satisfacerea condiției variaționale ceea ce generează cuantificarea variabilelor de impuls, coordonată și energie atomică într-o manieră unitară.

$$\begin{cases} p_{\text{opt},n} = \frac{e_0^2 m_0}{4\pi\epsilon_0 \hbar} \left(\frac{Z}{n} \right) \\ r_{\text{opt},n} = \frac{4\pi\epsilon_0 \hbar^2}{e_0^2 m_0} \left(\frac{n^2}{Z} \right) \\ E_{\text{opt},n} = -\frac{1}{2} \frac{e_0^4 m_0}{(4\pi\epsilon_0)^2 \hbar^2} \left(\frac{Z}{n} \right)^2 = -\frac{1}{2} \frac{Z^2}{n^2} [u.a.] \end{cases}$$

Pentru simplificare, se introduce o energie fizică-chimică fundamentală numită *unitate atomică* sau hartree (Hartree) astfel

$$1u.a. \equiv 1E_h (\text{hartree}) = \frac{e_0^4 m_0}{(4\pi\epsilon_0)^2 \hbar^2} \equiv 2R_\infty hc \equiv m_0 c^2 \alpha^2 \cong 27.2 eV$$

cu R_∞ constanta lui Rydberg

$$R_\infty = \frac{m_0 e_0^4}{8c\epsilon_0^2 \hbar^3} = \frac{m_0 c \alpha^2}{2h} [m^{-1}]$$

și unde

$$\alpha = \frac{e_0^2}{4\pi\epsilon_0 \hbar c} \cong \frac{1}{137}$$

este recunoscută drept constanta (universală) de structură-fină (indicând limita maximă a numărului atomic al unui element chimic stabil, în Sistemul periodic, $Z=137!$).